

Elisabeth Arnold påstår, at vi ville have været umulige at stille tilfreds.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ærlig talt, det er lidt irriterende, at vi skal have denne diskussion, og især at den får den udgang, som den får. For det, der er sagen, er jo, at med en smule fleksibilitet både fra regeringens side og fra Enhedslistens side havde det være muligt at lave en dagsorden, der var meget bedre end den, der foreligger.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er ikke tale om, at dagsordenen fra januar 1995 ligger i ruiner. Den bliver stort set gentaget, og der er oven i købet et par fremskridt, f.eks. med hensyn til monopolkontrol.

Det, der er det kedelige i sagen, er, at de mulige fremskridt, vi kunne have opnået, ikke er blevet opnået, fordi de to parter ikke var til at bøje mod hinanden. Og der bliver jeg altså nødt til at sige, at selv om jeg deler kritikken af regeringens forhandlingsfremfærd i denne sag, er Enhedslisten selv jo altså ikke helt uskyldig i forløbet. Når man i tide og utide tilkendegiver, at man i virkeligheden ønsker et brud og en udmeldelse af WTO, forringer man sine egne muligheder for at få indflydelse på den linje, der bliver ført i WTO.

Det centrale i hr. Keld Albrechtsens indlæg var jo, at det var en forkert politik, der blev ført i WTO, og at den kunne laves om. Jamen hvorfor bidrager Enhedslisten så ikke til en offensiv linje, hvor vi forpligter den danske regering på en politik, der er helt anderledes med hensyn til solidaritet med den tredje verden og miljøpolitik?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg faktisk kan sige, at Enhedslisten i et og alt er aldeles uskyldig i denne sag – jamen det er jo kendsgerningen – for det er regeringspartierne, der nu kommer og vil have indført nogle proklamationer af ideologisk art, som absolut skal blokere for forhandlingerne. Det er altså ikke Enhedslistens skyld.

Vi har tilkendegivet, og jeg er enig med hr. Jørn Jespersen i, at det, der er hovedproblemet i dag, er, at regeringens Singapore-strategi har vist sig ikke at give resultater, at alle problemerne står uløste tilbage, og at der derfor var behov for fremskridt, ikke for tilbageskridt.

Vi har klart tilkendegivet både over for SF og over for regeringspartierne, at selv om der kun ville kunne opnås mindre vidtgående resultater, end Enhedslisten havde ønsket sig, så var vi indstillet på at gå ind og lave en fælles dagsorden med udgangspunkt også i de formuleringer, der stod i 24. januar-dagsordenen. Så Enhedslisten føler altså, at vi kan sige veldokumenteret, at vi ikke er skyldige i, at der ikke er blevet et godt resultat i dag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først tak til udenrigsministeren for redegørelsen, som vi har modtaget her i dag, om WTO og den ministerkonference, der skal være.

I Dansk Folkeparti finder vi det overordentligt vigtigt, at vi har et WTO-samarbejde. Vi ønsker en handelsliberalisering, og på jo større et plan, vi får en handelsliberalisering, jo bedre. Da WTO behandler en global handelsliberalisering, er det klart, at den får vores fulde støtte. Det er for os at se kun, når man samarbejder om disse ting på globalt plan, at det virkelig nytter.

Et hovedformål for WTO-samarbejdet må naturligvis være at få mindsket de protektionistiske regionale aftaler, der findes, og det uanset om de regionale protektionistiske aftaler findes i Amerika, Asien eller Europa.

Specielt i Europa og i særdeleshed omkring EU-samarbejdet har Danmark et særligt ansvar. EU er for os at se desværre meget ofte et godt eksempel på en indretning, der virker protektionistisk over for tredjeverdenslande.

Flere har talt om, at særfordele for tredjeverdenslande i øvrigt er nødvendige, men for Dansk Folkeparti er det afgørende at slå fast, at blot det at give tredjeverdenslande uhindret adgang til vores markeder vil være en fordel for langt de fleste tredjeverdenslande. Det vil endvidere skabe grundlag for en øget adgang til investeringer fra de såkaldt bedrestillede lande i verden til de fattigere stillede tredjeverdenslande, og det er nødvendigt, hvis de lande skal komme op på en bedre levestandard. Det er nødvendigt, hvis de skal få bedre vilkår generelt.

I WTO er det vigtigt, at vi skaber gennemsigtighed. Det gælder både i de aftaler, der er landene imellem generelt, men også for de enkelte forbrugere. Derfor skal det ikke være usagt under denne debat, at vi i Dansk Folkeparti ønsker, at der skal være krav om mærkningsordninger, som gør det muligt for den enkelte forbruger at vælge de varer, som den enkelte